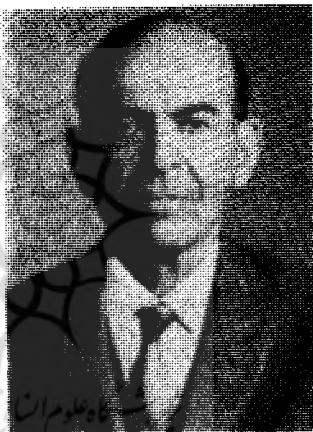

خاطراتی از مالیه مملکت در دوره قاجاریه

پژوهی جامع علوم انسانی
دانشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فضل الله مجلسی

امیر کبیر قدم‌های مغایدی در تنظیم امور مالیه و وصول مالیات‌ها و حذف مختار جزاً دو بیهوده و مواجب‌های گزاف که از روی هوی و هومن به عده ای درباریها و متنفذین قاجار داده می‌شد. برداشت بطوری که مینتوان گفت یکی از علل اساسی کشته شدن آن را دادرد بزرگ همین جلوگیری از ازول خرجی‌ها و عیاشی

بطورکلی وضع امور مالیه ایران بعد از شهادت مرخوم میرزا تقی خان امیر کبیر در زمان سلطنت ناصر الدین شاه دچار انحطاط و خرابی گردید. همیشه خزانه دولت تهی، مالیات‌ها لاوصول و آنچه هم وصول می‌شد منحصر آ به خرج دربار و صرف عیاشی پادشاه وقت می‌شد. مرحوم

منارد جواب داد هر کس نزدیکتر به آتش بخاری است زودتر گرم میشود و چون مختصر پولی که از وصول مالیات رسیده باید اول برای حقوق کارمندان خزانه داری داده شود و مالیات وصولی از گندم و جو و غیره بصرف حقوق شایر کارکنان دولت خواهد رسید.

باری در آن دوره تمام مالیات کشور بطور تقریب بالغ بر شانزده کرور تومان (۸ میلیون تومان) میشد وصول مالیات هر استان یا هر شهرستان بهذهوالی (استاندار) یا حاکم (فرماندار) بود آن هم با وضع بسیار نامنظم از هر کس دارای قدرت و نفوذ محلی بود مالیات وصول نمیشد و مختصر مبلغی هم که وصول میشدنام مواجب یا مستمری یعنی تنظیم و مفت خورها داده میشد. مستمری عبارت از یک قسم حقوق بازنگشتی بود که والی یا حاکم به افراد مبلغی مالیانه پرداختی مینمود. در آخر هرسال والی یا حاکم بجای پرداخت مالیات وصولی به خزانه دولت مبلغی پیش کشی بعنوان وزراء و منصوبان عالی مقام دولت و شخص پادشاه به من کز تقدیم میگرد که به حکومت خود در محل ادامه دهد.

اسول ملوک الطوائفی و هرج و مر ج و اغتشاش و خودسری و غارت و چپاول در بیشتر نقاط مملکت حکمفرمابود. تحریکات و نفوذ بیگانه هم مزید بر علت شده ووضع را پریشان تر نموده بود.

های درباریهای قاجار بوده است وبالآخره همین ساختگیریها باعث شده توطنه هایی علیه امیر کبیر فراهم و شاه را وادار به صدور حکم قتل او نمودند و آن بزرگوار را در حمام فین کاشان با نهایت بی رحمی شهید کردند و پس از این واقعه رفته رفته وضع وصول مالیاتها بحال انجطاط و اشکال اقتاده و مخارج بیهوده و گراف رو به افزایش گذارده بطوریکه ناجار به استقرار از دول همسایه شدند و گمراکات ایران را در گرو قروم گذارند.

بدیهی است پس از ناصر الدین شاه دار دوره مظفر الدین شاه اوضاع مالیه بدتر شد و قرضه دیگری برای جبران مخارج مملکت و خرج مسافرت شاه به فرنگستان صورت گرفت و این فقر مالی دولت در دوره های محمد غلی شاه و احمد شاه روز بروز فزون تر گردید.

فراموش نمیکنم در زمانی که احمد شاه صفیر بود و مرحوم عضدالملک نیابت سلطنت را عهده دار بود خزانه داری کل که در آن تاریخ به عهده موسیو منارد بلژیکی بود و جمع و خرج مملکت ذیر نظر اوانجام میشد نامه ای از طرف نیابت سلطنت به نامبرده نوشته بود (در آن تاریخ نگارنده سمت متن جمعی رسمی مسیو منارد را داشتم) مبنی بر اینکه چرا حقوق دربار دا از محل فروش گندم و جو میدهد و پول نقدرا به مصرف مواجب کارمندان خزانه داری کل میرساند.

قصبه یا مزرعه را روی اوراقی بنام فرد ثبت میکردند — فرد ۲۰ سانت در ۱۲ سانت بود :

در حقیقت تمام مالیات اصفهان روی فردهای که در اختیار این سرشته داران بود ثبت شده و هر گونه تغییر یا تقلیلی در مالیات هرده یا مزرعه در اختیار سرشته دار آن بلوک بود چنانچه سرشته داری فوت میکرد مالیات آن بلوک بالاتکلیف میشد و بهیچوجه وصول مالیات ممکن نمیشد مگر اینکه فرزند آن سرشتهدار فردها را که در حقیقت دفترچه ثبت مالیات محل بود و به اirth باو رسیده بود عهده دار وصول مالیات آن بلوک از روی همان فردها بشود. بخاطر دارم در آن تاریخ عمارتی در خیابان چهارباغ که اخیراً محل اداره راه بود برای محل مالیه تعیین شده بود و در سالان بسیار بزرگی سرشته داران که هر کدام بالایان بلند و کلاه پوستی و در زیر شال کمر خود یک قلمدان و یک لوله که کاغذ سفید و یک دسته فرد که جمیا در دو عدد جلد چرمی بسته شده بود گذارده شده وارد سالن شده و در صفحه سرشته داران جلوس میکردند و بدستور مدیر مالی خارجی مجبور بودند همه روزه صورت مالیات های هرده را نوشتند و بتدریج تسلیم مأمورین جدید که تازه بکار مشغول شده بودند بنمایند ناها را هم باید در همان سالن که بدستور مدیر امور مالی در آنجا دو آشپزخانه جهه همه کارمندان تهیه میشدند صرف نمایند.

بی پولی و فقر مالیه و تهی بودن خزانه ، مصادف با افتتاح مجلس شورای ملی شده که نمایندگان دلسوز مجلس بفکر اساسی و اصلاح امور مالیه مملکت افتاده به دولت وقت اجازه و اختیار دادند که به استخدام مستشاران خارجی و متخصص در امور مالی از ممالک بیطرف برای تدویر امور مالیه اقدام نمایند .

در نتیجه مستر شوستر امریکائی را استخدام و در حدود سالهای ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ شمسی به ایران وارد و مشغول کارشد .

مستر شوستر که بنام مدیر کل امور مالی منصوب شد رئاسی امریکائی و خارجی برای اداره امور مالی بدولاتیات فرستاد — از آن جمله یک نفر انگلیسی بنام مستر جیکاک را برای ریاست مالیه اصفهان منصوب و اعزام نمود .

در این تاریخ مرحوم میرزا اسدالله خان وزیر در اصفهان که سالهای متعددی متصدی امور مالی بود تحت فشار قرار گرفت و مجبور شد پس از چند روز توقيف در زندان حسابهای مالیه را تحويل دهد. تحويل دادن مالیه عبارت بود از معرفی عدهای بنام سرشتهدار و مستوفیان هر یکی ابا جمیع یک نفر سرشته دار که متصدی ثبت مالیات و وصول آن بود .

مثلثاً اصفهان که دارای هیجده بلوک بود هیجده نفر سرشته دارداشت که هر کدام مسئول ثبت و تشخیص مالیاتهای بلوک ابا جمیع خود بوده و مالیات هر ده یا

عبدالحسین اورنگ

ماده تاریخ وفات مستوفی الممالک

در ماتم مرحوم مبارک فردوس مکان
علیین آشیان میرزا حسن خان مستوفی الممالک
صدر اعظم فرزند مرحوم میرزا یوسف خان
مستوفی الممالک صدر اعظم که مراین بنده
را یکی از موالیان بشمار بود قطعه ذیل
بعرض رسیده است . مصرع آخر ماده تاریخ
شمسی است (۱۳۱۱) که مطابق است با
(۱۳۵۱) هجری نبوی
پور یوسف خواجہ والا حسن
رفت و نامش در جهان پاینده است

رحمت حق بر روان شیخ باد
کش سخن به از در غلطنه است
نام نیکی اد بساند ذ آدمی
به زکانی کوچو خود رخشنه است
کلک اورنگ از پی تاریخ سال
برورق جولان زن و گردنده است
سال شمسی را در این مصراج دید
نام مستوفی زینکی زنده است
۱۳۱۱ شمسی

این ماده تاریخ بخطمر حوم شیخ الممالک
اورنگ در دفتر خاطراتی نوشته شده بود
و نقل گردید.

خاطراتی از مالیه مملکت ...

برای مثال نمونه یک فرد مالیاتی که
تشريع مالیات مبارک آباد لنجان است در
ذیر آورده میشود :

سودت ذیر مالیات قریه مبارک آباد

لنجان من ۱۲
سال سیچنان ایل ۱۲۸۷ شمسی -
۱۳۲۷ قمری
تقد ۱۲۲۲ ریال
کندم ۳۰ من
جو ۳۰ من
وصول شده تقد ۳۰۰ ریال
تحفیف سالی ۱۰۰ ریال
تخلص مالیاتی خارج از ص بیز ۳
ریال .

هر گاه این فرد مفقود میشد یاسن .
رشته دار بلوك نمیخواست بدهد بهیچوجه
وصول مالیات ازین ده دیگر میسر نبود .
همین قسم سایر سرداشته داران در
هر بلوك اختیار مالیات هر بلوك بدست
آنها وزیر نظر آنان بوده و هیچگونه
سايقه و ثبت در کار نبود .
این بود وضع امور مالیه هر -
شهرستان .

محاسبات این فردها از روی حساب
سیاق که مخصوص سرشته داران و مستوفیان
بود و در تمام مراحل و بازارهای تجارت توانه
ها در آن تاریخ فقط همین حساب سیاق
رواج بود .